

Ha élni akarsz, ránk szavazol!

Választási hangulatkép Magyarkanizsáról

A kampány során egy éjjel 3 órakor meggyalázták a vadgesztenyefákat. Vén törzsükbe belőtték az amúgy már mindenütt virító újabb plakátokat. A csendháborítást éktelen kutyaugatás kísérte. Másnap reggel láthattuk, hogy ott ágaszkodik sorban a legnagyobb és legerősebb pártvezér ...

Magyarkanizsa párját ritkítja még Pásztor István helyzetjelentése szerint is. A VMSZ-hez csatlakozott a Rákóczi Szövetség és a VMDP helyi szervezete ugyancsak. Vagyis a jó kanizsaiak felmérték, hogy aki élni és boldogulni akar, az csatlakozik. Az elmúlt 4 év alatt megtapasztalhatták az önkormányzat végtelen arroganciáját. Csakis a hízelgőket, a kezük alá simulókat tűrték el – az esetleges jóindulatú bírálatot sem tolerálták. Az öngerjesztett önelégültség odáig terjedt, hogy az emberek szemébe vágták: „Befogod a szád, vagy repülsz a munkahelyedről.”

Minél nagyobb lett a munkanélküliség, a nyomor, annál inkább nőtt a hatalmuk.

A demokrácia alappillére a többpártrendszer, hogy meggátolja az emberi természet öngerjesztett féktelen hatalomvágyát. A négy év alatt ezt sikerült tökéletesen bedarálni.

Mindennek ismeretében a mostani választások végkimenetele előre borítékolható volt, ennek ellenére más pártok is nekirugaszkodtak, igaz, sokkal kevesebb pénzzel és emberrel.

Pénz, paripa és ráadásul az anyaország támogatása, kampányolása!

Nagyon tetszik a szlogenjük. Az, hogy „normális!” Mint a L'art pour l'art Társulatban: „Margit, maga normális?!”

Az Újvidéki Rádió magyar szerkesztőségének kiváló újságírógárdája ezúttal is megpróbált nem részrehajló lenni. Minden párt ugyanannyi műsoridőt kapott és ugyanazt az öt kérdést. Viszont a fizetett politikai hirdetés ellen nincs mit tenni. Úgyhogy a megszokott „Erő és hatalom! Angol

Bizon motorolaj!” mellé felzárkózott a „Vajdaságért – egy normális Szerbiában!”

A vajdasági köztelevízió Napjaink c. műsorában is felsorakoztatták a különböző pártok magyar jelöltjeit. Maradandó élményt nyújtott a Vajdasági Szociáldemokrata Liga csantavéri tagja, aki kijelentette, hogy a vidék: „...az utolsó lyuk a furulyán!” (Szerb szólás tükörfordítása: Poslednja rupa na sviralu.) Így aztán keményen az arcunkba csapódott, milyen szinten beszélnek anyanyelvünket politikusaink.

Miért hivatkozom az újvidéki médiumokra? Mert nekik még sikerült megőrizni függetlenségüket a Magyar Nemzeti Tanács szorító testvéri ölelésétől. Bezzeg Magyarkanizsán a könyvtárat fölvette a listájára az MNT, aminek az lett az első következménye, hogy repült az addigi igazgató, bármily kiváló munkát is végzett, és a Rákóczi Szövetség egyik tagja került a helyére. De azért az Újvidéki Televízió Napjaink c. adása sem tudta megőrizni függetlenségét. Az egyórás műsorban, amelyben a magyar pártok mutatkoztak be, a VMSZ fél órát kapott, míg a másik 4 párt összesen kapott fél órát.

De térjünk vissza a választásokhoz.

Jöttek csöstül a felszólító nyomtatványok a „legnagyobb és legerősebb”-től. Még személyre szóló borítékolt levél is a vezértől, vagyis a pászortól. (Hol szerezte meg a címetet?) És a felszólításnak, hogy menjünk a városházára, írjuk alá a támogató nyilatkozatot, a törvénytisztelő jó kanizsaiak eleget tettek. Némi kivétellel. Volt, aki azt hitte, szavazni megy.

Nos, ebben a helyzetben vajon mennyi mozgástere maradt a választásokon induló legfiatalabb magyar pártnak, a szabadkai székhelyű Magyar Remény Mozgalomnak? Nagyon kevés. Egy elhagyott kocsmahelyiségben, ahol se villany, se fűtés nincs piacnapokon próbálták meggyőzni azokat, akik ott megfordultak. A kitartó munkát

mégis siker koronázta. A községben összegyűlt a támogatók előírt száma. Sőt, összesen 9 délvidéki községben tudtak képviselőjelölteket állítani, a tartományi jelölt a párt vezetője, László Bálint lett, ami kezdetnek igen jó eredmény.

Hadd jegyezzük fel két kiváló értelmiségi véleményét.

Márton Attila ezt mondta: „Az egypártrendszer logikája megmaradt és uralkodik. A politika mélyen beivódott a gazdaságba is.”

Ózer Ágnes: „Értelmiségünk nem tudja megtartani függetlenségét – az egyéni egzisztencia a fő szempont!”

A Demokrata Párt és a Szerb Haladó Párt fej fej mellett halad. Azzal, hogy Pásztor István is jelöltette magát köztársasági elnöknek, valójában a Demokrata Párttól vonta el a magyar szavazókat. Vagy tényleg elfelejtettük, hogy a radikálisból átvedlett „haladók” mit hirdettek nemrég?

Az idén 65 ezren szavaztak a VMSZ-re, 10 ezerrel kevesebben, mint 4 évvel ezelőtt. Semjén Zsolt és Répás Zsuzsanna viszont úgy értesült, hogy 20 ezerrel többen szavaztak erre a pártra. Messziről minden másként fest.

Magyarkanizsán 8 képviselőt veszített a legnagyobb és legerősebb. Ezúttal 11-en kaptak meg-

felelő számú szavazatot, emellett 9 demokrata, 3 ligás, 3 Bacskulin István pártjából, 2 vállalkozó és 1 az MRM-ből. Láthatóan 2 lehetőség kínálkozik. Vagy a VMSZ talál magának szövetségest, és akkor meglesz az önkormányzati többség, vagy a többi fog össze. Amikor e sorokat írom, még éppenhogy lezajlottak a választások, a két hét múlva esedékes 2. forduló eredménye fogja meghatározni az ország további sorsát és mindannyiunkét, akik itt élünk.

Mint Magyarkanizsa példája is mutatja kicsiben – országos szinten sem lehet megjósolni, hogy az érdekek szintjén ki kivel fog majd össze. Márpedig a fotelek elosztásán túl a mi számunkra sem mindegy, hogy jobbra, balra vagy előre haladunk-e majd.

Sarkozy gratulált győztes ellenfelének. Pásztor István választások utáni első megszólalása így hangzott: „A többiek hol vannak? A többiek sehol! Tűnjenek el a ködben!” Legalább a korrekt viselkedés alapelveit kellene megtanulni, de hát ehhez már túl koros a vezér. És az alárendeltjei híven majmolják ezt a parlagi arroganciát, közszégi szinten is. A jelek azt mutatják, hogy lassan, de biztosan tele lesz a hócipőnk.

Magyarkanizsa, 2012.május 8.

Szökőár, 2012

Törésvonal, 1996